ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 26.4.2023 г.
COM(2023) 242 final

2023/0136 (NLE)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2011/85/ЕС относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложените изменения на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки[1] (наричана по-нататък „директивата“) са част от пакет, който включва също предложение за регламент, който заменя Регламент (ЕО) № 1466/97[2] (предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж), и изменения на Регламент (ЕО) № 1467/97[3] (коригиращите мерки на Пакта за стабилност и растеж). Директивата и предпазните и коригиращите мерки на Пакта за стабилност и растеж са част от рамката на ЕС за икономическо управление.

Основания за предложението

Рамката на ЕС за икономическо управление допринесе за създаването на условия за икономическа стабилност, устойчив и приобщаващ икономически растеж и по-висока заетост. Понастоящем тази рамка се състои от фискалната рамка на ЕС (Пакта за стабилност и растеж и директивата), процедурата при макроикономически дисбаланси, европейския семестър за координация на икономическите политики и политиките в областта на заетостта и рамката за програмите за макроикономическа финансова помощ.

През 2011 г., за да се вземат предвид поуките от световната финансова криза и кризата с държавните дългове в еврозоната, и като част от пакета, известен като „пакет от шест законодателни акта“, Регламент (ЕО) № 1466/97 беше изменен с Регламент (ЕС) № 1175/2011[4], Регламент (ЕО) № 1467/97 беше изменен с Регламент (ЕС) № 1177/2011[5] и беше приета Директива 2011/85/ЕС.

Те помогнаха да се осигури строг надзор на националните бюджети, като същевременно се обръща по-голямо внимание на равнищата на дълга. В стремежа да бъдат отстранени първопричините за кризата фискалната рамка на равнището на ЕС беше допълнена със задължителни разпоредби на национално равнище с цел насърчаване на стабилни бюджетни политики във всички държави членки. За тази цел в директивата се изискваше от държавите членки, наред с друго, да въведат национални фискални правила, да имат независимо наблюдение на спазването на фискалните правила на национално равнище и да въведат многогодишни бюджетни рамки. Тези национални разпоредби влязоха в сила, за да бъде спазена директивата.

---

1 ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41.

2 Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики (ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит (ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6).

4 Регламент (ЕС) № 1175/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики (ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 12).

5 Регламент (ЕС) № 1177/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97 за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит (ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 33).

През 2019 г. Европейската сметна палата (ЕСП) публикува доклад, озаглавен „Изисквания на ЕС към националните бюджетни рамки — необходимо е по-нататъшно засилване на рамките и по-добър мониторинг върху изпълнението им“[6]. В доклада ЕСП отбеляза наличието на слабости по отношение на ефикасността на средносрочното бюджетиране и независимите фискални институции (НФИ) и препоръча на Комисията да засили изискванията във връзка със средносрочните бюджетни рамки и НФИ в съответствие с международните стандарти.

През 2020 г. Комисията публикува съобщение, съдържащо преглед на пригодността на директивата (наричан по-нататък „преглед на пригодността“)[7], в което се изтъкват напредъкът и възможностите за подобрение в настоящата структура на националните бюджетни рамки. Прегледът на пригодността показа значителни подобрения в броя и силата на националните фискални правила, широкоразпространено въвеждане на средносрочното фискално планиране, по-надеждни прогнози и по-голяма фискална прозрачност, които обхващат и условните задължения. Прегледът обаче отбеляза също, че средносрочното планиране остава до голяма степен подчинено на годишното бюджетиране, постави под въпрос ползата от докладването на месечни фискални данни на касова основа и подчерта голямата разнородност при тълкуването на разпоредбите относно оценката на прогнозите, данъчните разходи и извънбюджетните органи. Също така беше установено, че използването на счетоводно отчитане на публичния сектор е ограничено от липсата на официална обща рамка на ЕС.

На последно място, в съобщението си от 9 ноември 2022 г. Комисията представи насоките си за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС[8], насочена към гарантиране на устойчивостта на обслужването на дълга и насърчаване на устойчив и приобщаващ растеж във всички държави членки. В насоките се предвиждаха по-силна национална ангажираност, опростена рамка и преминаване към по-голяма средносрочна насоченост, съчетани със засилено и по-последователно прилагане. Те също така се предвиждаше подобряване на структурата и резултатите от дейността на НФИ. Тези насоки отразяваха и констатациите от обществената консултация, започнала през октомври 2021 г., при която други институции на ЕС и всички ключови заинтересовани страни бяха приканени да се ангажират с темата[9].

Цели на предложението

В настоящото предложение са представени някои изменения на директивата. В съответствие с насоките на Комисията от 9 ноември 2022 г. за реформа на рамката на

---

6 Специален доклад на Европейската сметна палата от 2019 г. „Изисквания на ЕС към националните бюджетни рамки — необходимо е по-нататъшно засилване на рамките и по-добър мониторинг върху изпълнението им“. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR19_22/SR_Fiscal_Stability_BG.pdf.

7 Член 16 от директивата изисква от Комисията да публикува преглед на директивата, за да се оценят пригодността на статистическите изисквания, формулировката и ефективността на числово изразените фискални правила и общото ниво на прозрачност на публичните финанси в държавите членки. Прегледът на пригодността е част от съобщение COM(2020) 55 final от 5 февруари 2020 г. на Комисията „Преглед на икономическото управление, Доклад относно прилагането на регламенти (ЕС) № 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 и 473/2013 и относно пригодността на Директива 2011/85/ЕС на Съвета“.

8 Съобщение на Комисията COM(2022) 583 final от 9 ноември 2022 г. относно насоките за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС.

9 Работен документ на службите на Комисията SWD(2022) 104 final от 28 март 2022 г. „Онлайн обществена консултация относно прегледа на рамката на ЕС за икономическо управление — Обобщение на отговорите — Окончателен доклад“.

ЕС за икономическо управление, измененията имат за цел да се засилят националната ангажираност и средносрочната ориентация на бюджетното планиране. По-конкретно те имат за цел следното:

- Опростяване на съществуващото законодателство: разпоредбите относно представянето на месечни фискални данни на касова основа (член 3, параграф 2)[10] не са полезни за подсилване на националните бюджетни рамки, както се изтъква в прегледа на пригодността. Член 8 относно Обединеното кралство вече не е необходим. Разпоредбите на член 4, параграфи 4 и 5 вече няма да са необходими, ако тези изисквания са включени в предложението за Регламент XXX (предпазни мерки).

- Пояснява̀не на разпоредбите: предлага се член 4, параграф 6 да се отнася вече конкретно до независимите органи, като тези, които отговарят за последващата оценка на прогнозите, за да се премахне всяка неяснота, установена при прегледа на пригодността. Предлага се също в член 14, параграфи 1, 2 и 3 да се посочат по-добре изискванията за докладване за органите и фондовете на сектор „Държавно управление“, които не са част от редовните национални бюджети, изискванията за данъчните разходи и условните задължения. Тези изисквания се тълкуват по доста различни начини от държавите членки, като някои от тези тълкувания не отразяват изцяло първоначалния замисъл на директивата.

- Засилване на националната ангажираност: предлага се да се добавят или пояснят изискванията във връзка с НФИ. В някои случаи предложените нови разпоредби вече се прилагат за държавите членки от еврозоната, както и за Дания, България и Румъния като договарящи се страни по Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз (ДСКУ)[11] (нов член 8). Други предложени разпоредби имат за цел да добавят задачи, които ще позволят на НФИ да играят роля в надзора на фискалната рамка на ЕС на национално равнище, както се предлага в предложението за Регламент XXX (предпазни мерки) и в предложението за изменение на Регламент 1467/97 (коригиращи мерки). Те включват изготвянето или одобряването на бюджетни прогнози, както и оценката на анализите на устойчивостта и въздействието на политиките. На последно място, някои от предложените разпоредби гарантират независимостта и отчетността на НФИ, за да се отразят стандартите, определени от международните организации, съгласно препоръката в доклада на ЕСП от 2019 г.

- Насърчаване на средносрочна ориентация: предлага се многогодишното бюджетно измерение в прогнозите да бъде посочвано по-систематично (член 4), което ще бъде направено и за връзката между годишния бюджет и средносрочното планиране (член 10), за която в доклада на ЕСП от 2019 г. и в прегледа на пригодността беше констатирано, че е слаба.

- Подобряване на качеството на публичните финанси: предлагат се няколко разпоредби с цел да се насърчи отчетността на публичните бюджети и да се повиши прозрачността на фискалните рискове по отношение на изменението на климата. Член 9, параграф 2, буква г) вече ще изисква да се оценяват

[10] Членовете следват първоначалната номерация на директивата, освен когато са посочени като „нови“.

[11] Договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз от 2 март 2012 г.

рисковете, произтичащи от изменението на климата, и последиците от политиките в областта на климата за публичните финанси. Аналогично в член 14, параграф 3 ще се съдържа изискването държавите членки да публикуват данни, доколкото е възможно, за условните задължения, свързани с бедствия и климата, както и за икономическите загуби, претърпени поради природни бедствия и свързани с климата сътресения. Що се отнася до тези сътресения, ще бъдат докладвани също фискалните разходи, понесени от публичния сектор, и инструментите, използвани за смекчаване или покриване на сътресенията.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Предложението е част от по-широк пакет от предложения в съответствие с насоките на Комисията от 9 ноември 2022 г. за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС. Този пакет включва също така предложение за регламент, който заменя предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж (ПСР), и изменения на корективните мерки на ПСР и има за цел да бъде създадена реформирана рамка, която се опира на средносрочна ориентация и национална ангажираност с цел постигане на надеждно и съществено намаляване на високите равнища на дълга и насърчаване на устойчивия и приобщаващ растеж. По този начин реформираната рамка за икономическо управление запазва основните цели за бюджетна дисциплина и насърчаване на растежа на ПСР и неговите основополагащи разпоредби в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Същевременно, като се стреми към стабилни и устойчиви публични финанси, както и към насърчаване на устойчивия и приобщаващ растеж, реформираната рамка отговаря и на основните цели на фискалния пакт, който представлява дял III от ДСКУ[12]. Освен това други елементи на предложеното законодателство запазват същността на фискалния пакт. Със средносрочна ориентация, основана на специфичните за всяка държава предизвикателства по отношение на дълга, предложението за регламент, който заменя предпазните мерки на ПСР, отразява отчасти изискването на фискалния пакт за сближаване със средносрочните позиции и изискването графикът за това сближаване да бъде предложен, като се вземат предвид специфичните за всяка държава рискове за устойчивостта (член 3, параграф 1, буква б) от ДСКУ). Като подчертава структурното салдо, фискалният пакт изисква също така анализ на разходите, след приспадане на дискреционните мерки по отношение на приходите, за цялостната оценка на

[12] С цел укрепване на бюджетната дисциплина през целия икономически цикъл на 2 март 2012 г. 25 държави членки ратифицираха междуправителствения ДСКУ. В член 2, параграф 1 от ДСКУ се припомня, че той „се прилага и тълкува от договарящите се страни в съответствие с Договорите, на които се основава Европейският съюз, и по-специално член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, и с правото на Европейския съюз, включително процесуалното право, когато се налага приемане на вторично законодателство“. В член 2, параграф 2 от ДСКУ се припомня, че той „се прилага, доколкото е съвместим с Договорите, на които се основава Европейският съюз, и с правото на Европейския съюз. Той не засяга компетентността на Съюза да действа в областта на икономическия съюз“. Дял III от ДСКУ „Фискален пакт“ е обвързващ за държавите членки, чиято парична единица е еврото, и се прилага на доброволна основа от другите държави членки (член 1, параграф 2 и член 14, параграф 5 от ДСКУ). Член 16 от ДСКУ предвижда, че „в срок от най-много пет години от датата на влизане в сила на настоящия договор, въз основа на оценка на натрупания опит във връзка с неговото прилагане, се вземат необходимите мерки, в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, с цел включване на основните положения на настоящия договор в правната рамка на Европейския съюз“.

съответствието (член 3, параграф 1, буква б) от ДСКУ), като този анализ се потвърждава в предложението за регламент, който заменя предпазните мерки на ПСР. Фискалният пакт позволява временни отклонения от средносрочната цел или плана за корекции за постигането ѝ само при изключителни обстоятелства (член 3, параграф 1, буква в) от ДСКУ), както е предвидено в предложението за регламент, който заменя предпазните мерки на ПСР. Във фискалния пакт се посочва, че в случай на наблюдавани значителни отклонения от средносрочната цел или от плана за корекции за постигането ѝ, трябва да се приложат мерки за коригиране на отклоненията в рамките на определен период от време (член 3, параграф 1, буква д) от ДСКУ). В същия дух реформираната рамка изисква корекции на отклоненията от плана за нетните разходи, определен от Съвета. Освен това, когато отклоненията водят до дефицит над 3 % от БВП, държавата членка може да стане обект на процедурата при прекомерен дефицит (ППДф). За държава членка с дълг над 60 % от БВП основаната на дълга ППДф ще бъде засилена: тя ще се съсредоточи върху отклоненията от плана за нетните разходи, като замени настоящия целеви показател за намаляване на дълга (т.нар. „правило на 1/20-та част“, което налага твърде взискателна фискална консолидация за някои държави членки. Съгласно фискалния пакт роля за наблюдение на спазването на неговите правила се възлага на НФИ, а разпоредбите относно ролята и независимостта на тези наблюдаващи институции, които трябваше да бъдат подробно описани в общите принципи, предложени от Комисията[13] в съответствие с член 3, параграф 2 от ДСКУ, сега са изцяло включени в предложението за изменение на директивата. Фискалният пакт предвижда Комисията и Съветът да играят роля в процеса на правоприлагане (член 5 от ДСКУ), както е посочено в предложените изменения на корективните мерки на ПСР.

Сходствата между фискалния пакт и реформираната рамка за икономическо управление също произтичат от прилагането на фискалния пакт в националните правни системи. Повечето договарящи се страни са транспонирали разпоредбите на ДСКУ в националните си законодателства, като са въвели пряка връзка със съответните закони на ЕС[14]. Това се отнася за средносрочната цел и плана за сближаване, както и за оценката на значително отклонение или разпоредби, изискващи да се следват препоръките, приети от Съвета (всички те произтичат от Регламент № 1466/97).

Като се имат предвид тези сходства, може да се счита, че с предложената реформирана рамка за икономическо управление същността на фискалните разпоредби на ДСКУ се включва в правната рамка на ЕС съгласно член 16 от ДСКУ.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Като въвежда изисквания относно последиците от изменението на климата за националните бюджетни политики и фискалните рискове, предложението гарантира съгласуваност с други политики на Съюза, които подкрепят действията за смекчаване на изменението на климата и адаптиране към него, в съответствие с целта да се гарантира справедлив преход към неутралност по отношение на климата. За някои държави членки, като част от плановете им за възстановяване и устойчивост, се осъществяват няколко реформи, които ще спомогнат за подобряване на бюджетните

[13] Вж. Съобщение COM(2012) 342 final от 20 юни 2012 г. на Комисията „Общи принципи на националните коригиращи механизми във фискалната област“.

[14] Доклад C(2017) 1201 final от 22 февруари 2017 г. на Комисията, представен съгласно член 8 от ДСКУ.

рамки, например чрез увеличаване на независимостта на някои фискални институции, в съответствие с предложените изменения.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Като част от прегледа на икономическото управление Комисията проведе многобройни информационни дейности, наред с другото, като организира конференции и участва в по-целенасочен обмен със заинтересованите страни. Най-важното е, че през октомври 2021 г. Комисията започна обществена консултация[15], като прикани другите институции на ЕС и всички ключови заинтересовани страни да участват в нея. Посредством различни форуми, включително специални срещи, семинари и онлайн проучване, гражданите и широк кръг от участници, включително националните правителства, парламентите, социалните партньори, академичните среди и други институции на ЕС, изразиха становищата си за това как да бъде реформирано икономическото управление на ЕС. Много заинтересовани страни подкрепиха подсилването на националните бюджетни рамки, включително чрез по-голямо участие на НФИ в надзора на рамката на ЕС. В някои случаи участието на НФИ бе възприето като начин за увеличаване на разходите, свързани с репутацията, вследствие на нарушаване на бюджетните задължения.

Освен роля в извършвания от ЕС надзор, някои заинтересовани страни изразиха подкрепа и за засилване на предвидената за НФИ роля за наблюдение на националните фискални правила, която ще бъде осъществявана чрез задължение за правителствата систематично да вземат предвид оценките на НФИ, както и чрез по-структуриран диалог между НФИ и институциите на ЕС. В някои случаи беше предложено разширяване на задачите, обхващащо изготвянето на данни, предназначени за анализи на устойчивостта на обслужването на дълга, изготвянето на макроикономически прогнози (включително тези за средносрочните планове), които могат да послужат като отправна точка за националните правителства при планирането на фискалната им политика, и изготвянето или утвърждаването на бюджетни планове. Предложена бе и консултативна роля по отношение на фискалната политика, както и по-значима роля в рамките на обществените дебати.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Правно основание**

Правното основание за изменената директива е член 126, параграф 14, трета алинея от ДФЕС. Засилването на изискванията за националните бюджетни рамки в държавите членки има за цел да допълни и подсили рамката на политиката на Съюза за избягване на прекомерните дефицити, определена в член 126 от ДФЕС. Предложението важи за всички държави членки.

[15] Работен документ на службите на Комисията SWD(2022) 104 final от 28 март 2022 г. „Онлайн обществена консултация относно прегледа на рамката на ЕС за икономическо управление — Обобщение на отговорите“.

- **Субсидиарност и пропорционалност**

Предложението е съобразено с принципите на субсидиарност и пропорционалност, определени в член 5 от Договора за Европейския съюз. Неговата цел, а именно еднакво спазване на бюджетната дисциплина, както се изисква от ДФЕС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза. Освен това, тъй като предложените изменения имат за цел основно да бъдат отстранени някои недостатъци на директивата или да бъдат пояснени нейните разпоредби, или те да бъдат актуализирани, като се вземат предвид по-специално предложението за регламент, който заменя предпазните мерки на ПСР, и измененията на корективните мерки на ПСР, те могат да бъдат постигнати най-добре на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи.

Предложената изменена директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел. За да се намали административната тежест за държавите членки, с някои изменения се предлагат опростяване на изискванията, съдържащи се в директивата, и съгласуваност с предложението за регламент, който заменя предпазните мерки на ПСР, и с измененията на корективните мерки на ПСР. Пропорционалността се осигурява и чрез измененията, целящи да се пояснят концепциите и определенията, които улесняват прилагането на директивата. Аналогично много разпоредби, свързани с НФИ, произтичат от съществуващите правила, приложими за някои, но не за всички държави членки, а именно ДСКУ или Регламент № 473/2013. В резултат на това в много държави членки тези разпоредби вече се прилагат. Освен това се изисква да се докладват свързаните с климата рискове и загуби, като се вземат предвид текущите усилия на национално равнище и необходимостта от адаптиране на тези практики към специфичните за всяка държава нужди и предпочитания. На последно място, като позволява на държавите членки да транспонират тези разпоредби в националния си правен ред, предложената изменена директива е подходящ инструмент и за постигане на своята цел, тъй като тя дава възможност на държавите членки да адаптират изискванията към собствените си особености.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

2023/0136 (NLE)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2011/85/ЕС относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 126, параграф 14, трета алинея от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейската централна банка,

като има предвид, че:

1) За да се гарантира спазването от страна на държавите членки на задълженията, произтичащи от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в областта на бюджетната политика, и по-специално във връзка с избягването на прекомерните бюджетни дефицити, в Директива 2011/85/ЕС на Съвета[16] бяха определени подробни правила относно характеристиките на бюджетните рамки на държавите членки.

2) Въз основа на опита, натрупан с икономическия и паричен съюз след влизането в сила на Директива 2011/85/ЕС, е необходимо да бъдат изменени нейните изисквания във връзка с правилата и процедурите, формиращи бюджетните рамки на държавите членки.

3) През 2019 г. Европейската сметна палата публикува доклад, в който се разглеждат изискванията на Съюза относно националните бюджетни рамки и се препоръчва на Комисията да прегледа тези изисквания, като вземе под внимание международните стандарти и най-добри практики. Европейската сметна палата предложи конкретни действия за подобряване на обхвата и ефективността на националните бюджетни рамки, особено що се отнася до средносрочните бюджетни рамки и независимите фискални институции[17].

4) В съобщението на Комисията от 5 февруари 2020 г.[18] се посочва наличието на значителен, но неравномерен напредък в развитието на националните

---

16 Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки (ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41).

17 Специален доклад на Европейската сметна палата от 2019 г. „Изисквания на ЕС към националните бюджетни рамки — необходимо е по-нататъшно засилване на рамките и по-добър мониторинг върху изпълнението им“.

18 Съобщение COM(2020) 55 final от 5 февруари 2020 г. на Комисията „Преглед на икономическото управление, Доклад относно прилагането на регламенти (ЕС) № 1173/2011, 1174/2011,

бюджетни рамки, като се има предвид, че правото на Съюза определя само минимални изисквания и че прилагането и спазването на националните разпоредби варират в голяма степен. В това съобщение бе разгледана и степента, в която рамката ще подпомогне задоволяването на нуждите на икономическата и социалната политика и на политиката за околната среда, свързани с прехода към неутрална по отношение на климата цифрова европейска икономика с ефективно използване на ресурсите, като допълва ключовата роля на регулаторната среда и структурните реформи.

5) В съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г. относно Европейския зелен пакт[19] се призовава за по-широко използване на инструментите за екологосъобразно бюджетиране с цел пренасочване на публичните инвестиции, потреблението и данъчното облагане към екологичните приоритети и премахване на вредните субсидии. Европейският закон за климата определя цел за постигане до 2050 г. на неутралност по отношение на климата в целия Съюз и изисква от институциите на Съюза и от държавите членки да постигнат напредък по отношение на повишаването на способността за адаптиране. Комисията се ангажира да работи с държавите членки, за да разглежда внимателно и да сравнява практиките за екологосъобразно бюджетиране. В съобщението на Комисията от 24 февруари 2021 г. относно новата стратегия на ЕС за адаптиране към изменението на климата[20] се посочва макрофискалното значение на изменението на климата и се изтъква необходимостта от повишаване на устойчивостта на Съюза спрямо последиците от изменението на климата. Европейският семестър предоставя допълнителна рамка за подкрепа на тези усилия, а инструментът за техническа подкрепа предлага практическа помощ за тяхното осъществяване.

6) В съобщението на Комисията от 9 ноември 2022 г. относно насоките за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС[21] се изтъква необходимостта от подобряване на устойчивостта на обслужването на дълга и намаляване на високите съотношения на държавния дълг, като същевременно се насърчава устойчивият и приобщаващ растеж във всички държави членки. Основните цели на насоките са да се подобри националната ангажираност, да се опрости рамката и да се премине към по-голяма средносрочна насоченост — в съчетание с по-силно и по-последователно прилагане.

7) За да се подобри спазването на разпоредбите на ДФЕС и да се избегне по-специално процедурата при прекомерен бюджетен дефицит, предвидена в член 126 от ДФЕС, в законодателството на държавите членки следва да има специални разпоредби за засилване на националната ангажираност, в съответствие със Съобщението на Комисията от 9 ноември 2022 г. относно насоките за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС, освен тези, които понастоящем се изискват от Директива 2011/85/ЕС. Въз основа на информацията, събрана вследствие на прилагането на тази директива, измененията следва да обхващат и разпоредбите относно прозрачността и

1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 и 473/2013 и относно пригодността на Директива 2011/85/ЕС на Съвета“.

19 Съобщение COM(2019) 640 final на Комисията „Европейският зелен пакт“.

20 Съобщение COM(2021) 82 final на Комисията „Изграждане на устойчива на климатичните изменения Европа — новата стратегия на ЕС за адаптиране към изменението на климата“.

21 Съобщение COM(2022) 583 final на Комисията относно насоките за реформа на рамката за икономическо управление на ЕС.

статистиката, прогнозите и средносрочното бюджетиране, за да бъдат преодолени слабостите, установени по време на прилагането.

8) Настоящата директива е част от пакет заедно с Регламент (ЕС) [XXX][22] на Европейския парламент и на Съвета за замяна на Регламент (ЕО) № 1466/97[23] (предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж) и Регламент [XXX][24] на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97[25] на Съвета (коригиращите мерки на Пакта за стабилност и растеж). Взети заедно, с тези актове се създава реформирана рамка на Съюза за икономическо управление, която включва в правото на Съюза същността на дял III „Фискален пакт“ от междуправителствения Договор за стабилност, координация и управление (ДСКУ) в икономическия и паричен съюз[26], в съответствие с член 16 от него. Дял III е задължителен за държавите членки, чиято парична единица е еврото, и се прилага на доброволна основа за България, Дания и Румъния. Като се опира на опита от прилагането на ДСКУ от страна на държавите членки, пакетът запазва средносрочната ориентация на фискалния пакт като средство за постигане на бюджетна дисциплина и насърчаване на растежа. Пакетът включва засилено специфично за всяка държава измерение, насочено към повишаване на националната ангажираност, включително чрез засилване на ролята на независимите фискални институции, което се основава на общите принципи на фискалния пакт, предложени от Комисията[27] в съответствие с член 3, параграф 2 от ДСКУ. Анализът на разходите, след приспадане на дискреционните мерки по отношение на приходите, за цялостната оценка на съответствието, изисквана от фискалния пакт, е изложен в Регламент [XXX], който заменя Регламент (ЕО) № 1466/97. Както и във фискалния пакт, в Регламент [XXX], който заменя Регламент (ЕО) № 1466/97, временни отклонения от средносрочния план са разрешени само при изключителни обстоятелства. Аналогично, в случай на значителни отклонения от средносрочния план, следва да се приложат мерки за коригиране на отклоненията в рамките на определен период от време. С пакета се засилват процедурите за фискален надзор и прилагане, за да бъде изпълнен ангажиментът за насърчаване на стабилни и устойчиви публични финанси и устойчив растеж. По този начин реформата на рамката за икономическо управление запазва основните цели, а именно бюджетна дисциплина и устойчивост на обслужването на дълга, определени в ДСКУ.

9) Цялостните и надеждни счетоводни практики на публичния сектор за всички подсектори на сектор „Държавно управление“ са предварително условие за изготвянето на висококачествени статистически данни, които са съпоставими между държавите членки. Наличието и качеството на статистическите данни, основани на Европейската система от сметки (ESA 2010), са от първостепенно

---

22 Регламент (ЕС) на Европейския парламент и на Съвета от [*дата*] [*пълно наименование*] (ОВ L ...).

23 Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики (ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1).

24 Регламент (ЕС) на Съвета от [*дата*] [*пълно наименование*] (ОВ L ...).

25 Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит (ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6).

26 Договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз от 2 март 2012 г.

27 Съобщение COM(2012) 342 final от 20 юни 2012 г. на Комисията „Общи принципи на националните коригиращи механизми във фискалната област“.

значение за правилното функциониране на рамката за фискален надзор на Съюза. ESA 2010 се основава на информация, осигурявана на начислена основа. Поради това трябва да се подобри събирането на данни и информация на начислена основа, които са необходими за изготвянето на статистика на начислена основа по интегриран, всеобхватен и хармонизиран начин във всички подсектори на сектор „Държавно управление“.

10) Наличието на данни, който се генерират много често, може да разкрие тенденции, даващи основание за по-строг надзор, и да подобри качеството на бюджетните прогнози. Държавите членки и Комисията (Евростат) следва да публикуват данни на касова основа, както и тримесечни данни за дефицита и дълга, като прилагат определенията, посочени в член 2 от протокола (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС. По-честото публикуване на бюджетни данни, съобразени с националните бюджетни определения, следва да се определя въз основа на националните изисквания за прозрачност и нуждите на ползвателите, за да се подобри националната ангажираност.

11) Необективните и нереалистични макроикономически и бюджетни прогнози за годишното и многогодишното бюджетно законодателство могат да намалят съществено ефективността на фискалното планиране, а оттам и да отслабят ангажимента за спазване на бюджетна дисциплина. За да се подобрят базовите допускания и да се осигурят безпристрастни оценки на фискалното въздействие на различните мерки на политиката, макроикономическите и бюджетните прогнози на държавите членки следва да бъдат одобрявани или изготвяни от независима фискална институция.

12) Макроикономическите и бюджетните прогнози следва да подлежат на редовни, обективни и всеобхватни оценки, извършвани от независим орган, за да се подобри качеството им. Тези оценки следва да включват внимателен преглед на икономическите допускания, сравнение с прогнозите, изготвени от други институции, и оценка на точността на предходните прогнози.

13) Независимите органи, отговарящи за наблюдението на публичните финанси в държавите членки, са основен градивен елемент на ефективните бюджетни рамки. Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета[28] изисква от държавите членки, чиято парична единица е еврото, да имат независими фискални институции, натоварени с одобряването или изготвянето на макроикономически прогнози, и въвежда специални предпазни мерки във връзка с тяхната независимост и технически капацитет. Като се има предвид положителният принос на независимите органи към публичните финанси, тези изисквания следва да обхванат всички държави членки. За да се насърчи фискалната дисциплина и да се засили доверието във фискалната политика, тези органи следва също така да допринасят за бюджетното планиране, като изготвят или одобряват прогнозите и анализите на дълга, използвани от правителството, както и като правят независими оценки на фискалните политики и наблюдават спазването на фискалната рамка.

[28] Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната (ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 11).

14) За да се постигне по-голяма отговорност във фискалната политика, фискалните институции следва да имат висока степен на оперативна независимост, необходимите ресурси за изпълнение на своите задачи и широк и своевременен достъп до необходимата информация.

15) За да се подобри бюджетното планиране, следва да се обърне нужното внимание на макрофискалните рискове от изменението на климата и на последиците от свързаните с климата политики върху публичните финанси в средносрочен и дългосрочен план. Разбирането на начините, по които свързаните с климата сътресения се отразяват на икономиката и публичните финанси, е от ключово значение за националните стратегии за ограничаване и управление на фискалния риск, произтичащ от изменението на климата и свързаните с него бедствия.

16) Бюджетното планиране на едногодишен принцип осигурява ограничена основа за изготвянето на солидни фискални политики, тъй като повечето мерки пораждат последици, които далеч надхвърлят годишния бюджетен цикъл. Като такова ефективното многогодишно фискално планиране укрепва доверието във фискалната политика, като същевременно взема под внимание устойчивостта на обслужването на дълга. Ефективното средносрочно планиране се опира на ясно и последователно определяне на националните бюджетни цели в средносрочен план, които се представят в националните средносрочни планове. За да се подобри многогодишната бюджетна перспектива, планирането на годишното бюджетно законодателство следва да е съобразено с многогодишните цели, определени в средносрочните бюджетни рамки.

17) За да могат ефективно да насърчават бюджетната дисциплина и устойчивостта на публичните финанси, бюджетните рамки следва да включват всички видове публични финанси. По тази причина следва да се обърне особено внимание на дейностите на органите и фондовете на държавното управление, които не са част от редовните бюджети на подсекторно равнище и които имат незабавно или средносрочно въздействие върху бюджетните позиции на държавите членки. Стойностите на общото въздействие на тези дейности върху салдото на сектор „Държавно управление“ и държавния дълг следва да бъдат представяни в рамките на годишните бюджетни процеси и в средносрочните бюджетни планове, като се отчитат въздействията, произтичащи от бъдещи дейности и непогасени и очаквани нови задължения.

18) Аналогично прозрачността по отношение на вида и размера на данъчните разходи и произтичащите от тях загуби на приходи е необходима, за да се осигури по-задълбочено разбиране на степента, в която фискалната политика и бюджетното планиране са приведени в съответствие с приоритетите на правителството.

19) Инструментите за екологосъобразно бюджетиране могат да помогнат за пренасочване на публичните приходи и разходи към екологичните приоритети. В това отношение надеждното и редовно докладване на изчерпателна, полезна и достъпна информация подобрява обсъжданията на бюджета. Това означава да се докладват данни за начина, по който приходите отразяват нуждата да се гарантира, че е взет под внимание принципът „замърсителят плаща“, и също така за начина, по който разходите отразяват както положително, така и отрицателно екологичните приоритети. Държавите членки следва да публикуват информация за това как съответните елементи на техните бюджети

допринасят за постигането на националните и международните ангажименти в областта на климата и околната среда, както и за използваната методика. Държавите членки следва да публикуват данни и описателна информация за разходните позиции, позициите на данъчните разходи и приходните позиции поотделно. Държавите членки се приканват да публикуват информация за разпределителното въздействие на бюджетните политики и да вземат предвид аспектите, свързани със заетостта, социалните въпроси и разпределението, при разработването на екологосъобразно бюджетиране[29].

20) Следва да се обърне надлежно внимание на наличието на условни задължения. По-конкретно условните задължения включват евентуалните задължения, които зависят от настъпването на несигурно бъдещо събитие, или настоящите задължения, при които няма вероятност плащането да бъде извършено или размерът на възможното плащане не може да бъде изчислен по надежден начин. Те включват например държавните гаранции, необслужваните заеми, задълженията, произтичащи от дейността на публични дружества, и потенциалните разходи и задължения, произтичащи от съдебни дела и свързаните с бедствия условни задължения.

21) Повечето държави членки са засегнати от природни бедствия и екстремни метеорологични явления и се очаква изменението на климата да доведе до увеличаване на честотата и интензивността на тези явления. Правителствата инвестират в мерки за адаптиране към климата и покриват разходите при бедствия за спешна помощ, възстановяване и реконструкция, като в някои случаи действат като застраховател от последна инстанция. Като се имат предвид съществуващите и бъдещите предизвикателства пред устойчивостта на публичните финанси, следва да се обърне специално внимание на държавните задължения и на рисковете за държавните финанси, произтичащи от природни бедствия и свързани с климата събития, като се започне със събирането и публикуването на информация за икономическите загуби и фискалните разходи от минали събития, както и информация за бюджетните договорености и финансовите инструменти, използвани за тази цел.

22) Комисията следва да продължи редовно да наблюдава изпълнението на Директива 2011/85/ЕС. Най-добрите практики във връзка с изпълнението на разпоредбите на тази директива следва да бъдат идентифицирани и споделяни.

23) Поради това Директива 2011/85/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Директива 2011/85/ЕС се изменя, както следва:

[29] Съобщение COM(2022) 494 final от 28 септември 2022 г. на Комисията „По-добро оценяване на разпределителното въздействие на политиките на държавите членки“ и член 6, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната (ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 11).

1) член 2 се изменя, както следва:

а) в първа алинея второто изречение се заменя със следното:

„Прилага се определението за „подсектори на сектор „Държавно управление“, посочено в приложение А към Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета.*

_____

*ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1.“;

б) втората алинея се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) системите за счетоводно отчитане и статистическа отчетност на публичния сектор;“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) специфични за държавата числови фискални правила, които допринасят за съответствието между провежданата от държавите членки фискална политика и задълженията им в тази област съгласно ДФЕС и се изразяват във вид на обобщаващ показател за бюджетните резултати, като например бюджетен дефицит, получени заеми, дълг или значителен компонент от тях;“;

iii) буква д) се заменя със следното:

„д) средносрочните бюджетни рамки като специфична съвкупност от национални бюджетни процедури, които разширяват времевия хоризонт за изготвяне на фискалната политика отвъд годишния бюджетен цикъл, включително определяне на приоритетите на политиката и на националните бюджетни цели в средносрочен план;“;

iv) добавя се следната буква з):

„з) независими фискални институции като структурно независими органи или органи, разполагащи с функционална автономност по

отношение на бюджетните органи на държавите членки, създадени в съответствие с член 8.“;

2) член 3 се заменя със следното:

„1. Що се отнася до националните системи за счетоводно отчитане на публичния сектор, до 2030 г. държавите членки разполагат с интегрирани, всеобхватни и хармонизирани на национално равнище системи за финансово счетоводно отчитане на базата на текущо начисляване, които обхващат всички подсектори на сектор „Държавно управление“ и съдържат информацията за паричните средства и начисляването, необходима за изготвянето на данни въз основа на ESA 2010. Тези системи за финансово счетоводно отчитане на публичния сектор са предмет на вътрешен контрол и независими одити.

2. Държавите членки гарантират навременната и редовна публична наличност на фискални данни за всички подсектори на сектор „Държавно управление“, посочени в Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета*. По-специално държавите членки публикуват тримесечни данни за дълга и дефицита поотделно за централното управление, регионалното управление, местното управление и социалноосигурителните фондове преди края на следващото тримесечие или след публикуването на съответните данни от Комисията (Евростат).

3. Комисията (Евростат) публикува на всеки 3 месеца тримесечните данни за държавната финансова статистика в съответствие с таблици 25, 27 и 28 от приложение Б към Регламент (ЕС) № 549/2013.

_____

*ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1.“;

3) член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че годишното и многогодишното фискално планиране се основава на реалистични макроикономически и бюджетни прогнози, за чието изготвяне е използвана възможно най-актуалната информация. Бюджетното планиране се основава на най-вероятния макрофискален сценарий или на по-консервативен сценарий. Макроикономическите и бюджетните прогнози се изготвят или одобряват от независими фискални институции, създадени в съответствие с член 8. Те се сравняват с най-актуалните прогнози на Комисията. Съществените разлики между макроикономическите и бюджетните прогнози на държавата членка и прогнозите на Комисията се обясняват, включително когато нивото или растежът на променливите във външните допускания значително се отклоняват от стойностите в прогнозите на Комисията.“;

б) параграф 4 се заличава;

в) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Държавите членки посочват коя институция отговаря за изготвянето на макроикономическите и бюджетните прогнози. Поне веднъж годишно държавите членки и Комисията провеждат технически диалог относно допусканията, които стоят в основата на макроикономическите и бюджетните прогнози.

6. Макроикономическите и бюджетните прогнози за годишното и многогодишното фискално планиране, изготвяни от националните институции, подлежат на редовна, обективна и всеобхватна оценка от независим орган, включително последваща оценка. Резултатът от тази оценка се оповестява публично и се взема предвид по целесъобразен начин в бъдещите макроикономически и бюджетни прогнози. Ако при оценката бъде установено значително отклонение на макроикономическите прогнози в рамките на период от поне четири поредни години, съответната държава членка предприема необходимите действия и ги оповестява публично.“;

г) параграф 7 се заличава;

4) член 5 се заменя със следното:

„Член 5

Всяка държава членка въвежда свои специфични числови фискални правила, които ефективно насърчават спазването на произтичащите от ДФЕС задължения в областта на фискалното планиране за многогодишен период за сектор „Държавно управление“ като цяло. Тези правила насърчават по-специално:

а) спазването на референтните стойности и разпоредби за дефицита и дълга, определени съгласно ДФЕС;

б) приемането на многогодишен период за фискално планиране в съответствие с разпоредбите на Регламент [XXX предпазни мерки на ПСР].*

* Регламент (ЕС) на Европейския парламент и на Съвета от [*дата*] [*пълно наименование*] (ОВ L ...).“;

5) член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) ефективно и навременно наблюдение на спазването на правилата въз основа на надежден и независим анализ, извършен от независими фискални институции, създадени в съответствие с член 8.“ ;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„Ако числовите фискални правила съдържат клаузи за дерогация, в тези клаузи се определят ограничен брой специфични обстоятелства, съвместими със задълженията на държавите членки, произтичащи от ДФЕС и Регламент [XXX предпазни мерки на ПСР], и строги процедури, при които е разрешено временно неспазване на правилата. Клаузите за дерогация имат ясни срокове.“;

6) член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Годишното бюджетно законодателство на държавите членки е съобразено със специфичните за съответната държава числови фискални правила, които са в сила.“;

7) в глава V заглавието се заменя с „НЕЗАВИСИМИ ФИСКАЛНИ ИНСТИТУЦИИ“;

8) член 8 се заменя със следното:

„Член 8

1. Държавите членки гарантират, че независимите фискални институции, като например структурно независими органи или органи, разполагащи с функционална автономност по отношение на бюджетните органи на държавите членки, са създадени с национални законови, подзаконови или задължителни административни разпоредби.

2. Институциите по параграф 1 се състоят от членове, номинирани и назначени въз основа на техния опит и компетентност в областта на публичните финанси, макроикономиката или бюджетното управление и посредством прозрачни процедури.

3. Институциите по параграф 1:

а) не приемат указания от бюджетните органи на съответната държава членка или от който и да е публичен или частен орган;

б) имат способността своевременно да комуникират публично във връзка със своите оценки и становища;

в) разполагат с подходящи и стабилни собствени ресурси, за да изпълняват мандата си по ефективен начин, включително всякакъв вид анализ в рамките на своя мандат;

г) разполагат с подходящ и своевременен достъп до информацията, необходима за изпълнението на техния мандат;

д) подлежат на редовни външни оценки от независими оценители.

4. Държавите членки гарантират, че институциите по параграф 1 имат следните задачи:

а) изготвяне на годишните и многогодишните макроикономически и бюджетни прогнози, на които се основава средносрочното планиране на правителството, или одобряване на прогнозите, използвани от бюджетните органи;

б) изготвяне на оценките на устойчивостта на обслужването на дълга, на които се основава средносрочното планиране на правителството, или одобряване на оценките, предоставяни от бюджетните органи;

в) изготвяне на оценки на въздействието на политиките върху фискалната устойчивост и устойчивия и приобщаващ растеж или одобряване на оценките, предоставяни от бюджетните органи;

г) наблюдаване на спазването на специфичните за държавата числови фискални правила в съответствие с член 6;

д) наблюдаване на спазването на фискалната рамка на Съюза в съответствие с регламенти [XXX предпазни мерки на ПСР] и [XXX корективни мерки на ПСР]*;

е) редовно извършване на прегледи на националната бюджетна рамка, за да бъдат оценени последователността, съгласуваността и ефективността на рамката, включително механизмите и правилата, регулиращи фискалните взаимоотношения между публичните органи в подсекторите на сектор „Държавно управление“;

ж) участие в редовни изслушвания и дискусии в националния парламент.

5. Държавите членки гарантират, че бюджетните органи на съответната държава членка се съобразяват с оценките или становищата, изготвени от институциите в контекста на задачите по параграф 4. Когато бюджетните органи не се съобразят с тези оценки или становища, в срок от един месец от изготвянето на тези оценки или становища те публично обосновават решението да не се съобразят с тях.

* Регламент (ЕС) на Съвета от [*дата*] [*пълно наименование*] (ОВ L ...).“;

9) член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки изготвят надеждна, ефективна средносрочна бюджетна рамка, предвиждаща приемането на период за фискално планиране с продължителност най-малко четири години, за да се гарантира, че националното фискално планиране следва многогодишна перспектива за фискално планиране.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) всеобхватни и прозрачни многогодишни бюджетни цели съгласно член 2, буква д) от гледна точка на дефицита по консолидирания държавен бюджет, дълга и всеки друг обобщаващ фискален показател, като разходите, като се гарантира, че те са в съответствие с всички специфични за държавата числови фискални правила, предвидени в глава IV от настоящата директива, и съответните разпоредби на Регламент [XXX предпазни мерки на ПСР].“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) описание на предвижданите средносрочни политики, включително инвестициите и реформите, с въздействие върху финансите на сектор „Държавно управление“ и устойчивия и приобщаващ растеж, разделени по основни приходни и разходни пера, което показва как се постигат корекциите към националните бюджетни цели в средносрочен план съгласно член 2, буква д) в сравнение с предвижданията при непроменени политики.“;

iii) буква г) се заменя със следното:

„г) оценка на начините, по които предвижданите политики е вероятно да се отразят на средносрочната и дългосрочната устойчивост на публичните финанси и устойчивия и приобщаващ растеж, като се има предвид прякото им средносрочно и дългосрочно въздействие върху финансите на сектор „Държавно управление“. В оценката се посочват, доколкото е възможно, макрофискалните рискове от изменението на климата и тяхното въздействие върху околната среда и разпределението, както и последиците за публичните финанси от свързаните с климата политики за смекчаване и адаптиране в средносрочен и дългосрочен план.“;

в) параграф 3 се заличава;

10) членове 10 и 11 се заменят със следното:

„Член 10

Годишното бюджетно законодателство е съобразено с националните бюджетни цели в средносрочен план, посочени в член 2, буква д). Причините за всяко отклонение надлежно се обясняват.“;

„Член 11

Настоящата директива по никакъв начин не възпрепятства ново правителство в държава членка да актуализира средносрочния си бюджетен план, за да отрази новите си приоритети на политиката. В такъв случай новото правителство посочва разликите между предходния и новия средносрочен бюджетен план.“;

11) В глава VI заглавието се заменя със следното: „ПРОЗРАЧНОСТ НА ФИНАНСИТЕ НА СЕКТОР „ДЪРЖАВНО УПРАВЛЕНИЕ“;

12) член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Държавите членки гарантират, че всички мерки, предприети в съответствие с глави II, III и IV, са съгласувани между всички подсектори на сектор „Държавно управление“ и обхващат изцяло тези подсектори. За тази цел държавите членки изискват по-специално съгласуваност на правилата и процедурите за счетоводно отчитане на публичния сектор и надеждност на използваните системи за събиране и обработване на данни.“;

13) член 14 се заменя със следното:

„Член 14

1. В рамките на процедурите за годишното и многогодишното бюджетно законодателство държавите членки публикуват органите и фондовете, които не са част от редовните бюджети, но са част от сектор „Държавно управление“, включително подсекторите на сектор „Държавно управление“. Държавите членки публикуват също стойностите, съответстващи на общото въздействие на тези органи и фондове върху салдото на сектор „Държавно управление“ и държавния дълг, като въздействието върху салдото включва миналите и очакваните бъдещи дейности, а въздействието върху дълга включва непогасените и очакваните нови задължения.

2. Държавите членки публикуват подробна информация за въздействието на данъчните разходи върху приходите за националните бюджетни цели по член 2, буква д) въз основа на прозрачна методика.

3. За всички подсектори на сектор „Държавно управление“ държавите членки публикуват съответна информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху публичните бюджети, включително държавните гаранции, необслужваните заеми и задълженията, произтичащи от дейността на публични дружества, потенциалните разходи и задължения, произтичащи от съдебни дела, както и размера на тези условни задължения. Държавите членки публикуват също, доколкото е възможно, информация за условните задължения, свързани с бедствия и климата. Държавите членки публикуват информация за миналите искания за задействане на еднократни гаранции и за разходите, отчетени за стандартните гаранции. Публикуваната информация включва информация за икономическите загуби, причинени от бедствия и свързани с климата сътресения, включително фискалните разходи, поети от публичния сектор, и инструментите, използвани за тяхното смекчаване или покриване. Държавите членки публикуват информация за дяловете на

сектор „Държавно управление“ в капитала на частни и публични дружества, които възлизат на икономически значими суми.“;

14) добавя се следният член 14а:

„Член 14а

1. До 14 декември 20XX г. Комисията публикува преглед на ефективността на настоящата директива.

2. До 31 декември 2025 г. Комисията докладва за актуалното състояние и бъдещата посока на развитие на финансовото счетоводство на публичния сектор в Съюза, като взема предвид напредъка, постигнат след извършената от нея през 2013 г. оценка на пригодността на Международните счетоводни стандарти за публичния сектор за държавите членки.“;

15) член 15 се заменя със следното:

„Член 15

1. Държавите членки въвеждат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 31 декември 202x г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Съветът насърчава държавите членки да изготвят — за себе си и в интерес на Съюза — свои собствени таблици за съответствие, които, доколкото е възможно, показват съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Комисията изготвя междинен доклад за напредъка относно изпълнението на основните разпоредби на настоящата директива въз основа на съответната информация от държавите членки, който се представя на Европейския парламент и на Съвета до 14 декември 20XX г.

4. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.“;

16) Член 16 се заличава.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател